

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 lipca 1968 r.

w sprawie rozciągnięcia przepisów uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym na zjednoczenia i centrale handlowe podległe Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

Na podstawie §§ 55 i 56 uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 316) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 316), z wyjątkiem przepisów § 2 ust. 2 pkt 2, § 4, § 7 ust. 2, 3, 4 i 5, § 8, § 9, § 24—54, § 57 i § 59, rozciąga się na zjednoczenia i centrale handlowe podległe Ministrowi Handlu Wewnętrznego, zwane dalej „zjednoczeniami”.

§ 2. Do zadań zjednoczeń oprócz analiz określonych w § 2 ust. 2 pkt 5 uchwały wymienionej w § 1 należy przeprowadzanie analiz całokształtu gospodarki towarowej i funduszem na przeceny towarów i ryzyko handlowe.

§ 3. Źródłem tworzenia funduszy zjednoczeń mogą być:

- 1) wpłaty zgrupowanych w zjednoczeniach państwowych przedsiębiorstw i jednostek (zakładów) działających według zasad wewnętrznego pełnego rozrachunku gospodarczego, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”, obciążające ich koszty własne,
- 2) odpisy amortyzacyjne,
- 3) dochody z działalności gospodarczej centrali zjednoczenia,
- 4) wpłaty innych zjednoczeń oraz przedsiębiorstw,
- 5) środki budżetu Państwa,
- 6) inne środki określone odrębnymi przepisami.

§ 4. 1. Źródłem tworzenia funduszu inwestycyjnego zjednoczenia są dokonywane przez przedsiębiorstwa na rzecz centrali zjednoczenia wpłaty części odpisów amortyzacyjnych. Na fundusz ten może być również przyznana dotacja z budżetu Państwa.

2. Normę odpisów amortyzacyjnych przeznaczonych na fundusz inwestycyjny zjednoczeń ustala Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Ministrem Handlu Wewnętrznego na okres pięcioletni, z podziałem na poszczególne lata w procentach od łącznej kwoty odpisów amortyzacyjnych zgrupowanych w zjednoczeniach przedsiębiorstw, a dla poszczególnych zjednoczeń — Minister Handlu Wewnętrznego w procentach od kwoty odpisów amortyzacyjnych zgrupowanych w zjednoczeniu przedsiębiorstw.

3. Odprowadzeniu na fundusz inwestycyjny podlega:

- 1) część dokonanych odpisów amortyzacyjnych w wysokości wynikającej z zastosowania procentowej normy, o której mowa w ust. 2,
- 2) inne środki przewidziane szczególnymi przepisami.

§ 5. 1. Fundusz rezerwowy zjednoczeń tworzony jest z:

- 1) wpłat z zysku jednostek prowadzących działalność gospodarczą, działających według zasad wewnętrznego pełnego rozrachunku gospodarczego i powołanych przez centrale zjednoczeń do prowadzenia baz remontowych, laboratoriów, projektowania wnętrz lokali handlowych, odbioru jakościowego towarów, przeprowadzania i świadczenia usług inwestycyjnych itp. — ustalonych w planowanym procencie zysku przez zjednoczenia,
- 2) nie wykorzystanych środków pochodzących z wpłat na koszty utrzymania centrali zjednoczenia,
- 3) środków pozostałych po zakończeniu działalności gospodarczej lub wspólnych przedsięwzięć gospodarczych,
- 4) innych środków określonych odrębnymi przepisami.

2. Środki funduszu rezerwowego mogą być przeznaczone na:

- 1) pokrycie strat i uzupełnienie funduszy obrotowych w jednostkach prowadzących działalność gospodarczą według zasad wewnętrznego pełnego rozrachunku gospodarczego (ust. 1 pkt 1),
- 2) rozwój własnej działalności gospodarczej prowadzonej w ramach komórek organizacyjnych centrali zjednoczenia bądź przez bezpośrednio podporządkowane tej centrali jednostki działające według zasad wewnętrznego ograniczonego rozrachunku gospodarczego,
- 3) potrzeby wspólnych przedsięwzięć gospodarczych,
- 4) zasilanie funduszu statutowego przedsiębiorstwa, jeśli stan funduszu statutowego przedsiębiorstwa w części przeznaczonej na finansowanie środków obrotowych na początek roku jest niższy od minimum pokrycia ustalonego w § 6 uchwały nr 51 Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1968 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego lub przez niego nadzorowanych (Monitor Polski Nr 10, poz. 58).

§ 6. Minister Handlu Wewnętrznego może ustalić wysokość wpłat na koszty utrzymania centrali zjednoczenia w stosunku procentowym od planowanej przez przedsiębiorstwa wartości sprzedaży, przy zastosowaniu odpowiednich współczynników obciążenia przedsiębiorstw w zależności od rodzaju ich działalności.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów nr 130 z dnia 20 lipca 1962 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń i innych organizacji gospodarczych grupujących państwowe przedsiębiorstwa resortu handlu wewnętrznego objęte planowaniem centralnym.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1968 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota